

*Fanum D.
Liberato-
ris.*

tur inde lentum flumen, ad cuius ripam Borealem p. m. ab mari v Villa Majana occurrit: supra quam sub Majella Prætorium est opidum: juxta id arx montis Plani; supraque fontem Lenti amnis castellum Menale; infra in mediterraneis aliud Bucianicum. In Borealiore Lenti ripa sub Majella cœnobium est amplissimum cum fano D. Liberatoris, ubi antiquissima quædam servantur volmina, Langbardicis litteris exarata.

*Sulmona.
Sulmo.*

Hinc tum Sulmo civitas est. Appellationis origo ab Solymo Phrygio, Æneæ comite: Ovidius lib. i v Fastorum:

*Hujus erat Solymus, Phrygia comes unus ab Ida,
A quo Sulmonis mœnia nomen habent;
Sulmonis gelidi, patriæ, Germanice, nosfræ:
Me miserum Scythico quam procul illa solo est.
Sic Silius de bello Pœnico libro i x:
Huic domus & gemini fuerant Sulmone relicti
Matris in uberibus nati, Mancinus & una
Nomine Rhetaeo Solymus: nam Dardana origo,
Et Phrygio genus à proavo, qui sceptra secutus
Æneæ claram muris fundaverat urbem;
Ex sece dictam Solymon; celebrata colonis
Mox Italæ paulatim attrito nomine Sulmo.*

Hodie Sulmona est, teste Leandro. Vrbs est pulchritudine loci, frequentia populi, & aquarum abundantia in primis nobilis. Mentionem ejus sæpe faciunt cum alii, tum Livius, præcipue lib. xxvi. Sulmonenses Plinio noti. Ovidii patria, ipso teste lib. i i i i Trist. Eleg. x:

*Sulmo mihi patria est, gelidis uberrimus undis,
Millia qui novies distat ab urbe decem.
Inde, quia Sulmo in Pelignis erat, eleganter Mar-
tialis i Epig.
Nasone Peligni sonans. Et alibi ipse alumnus:
Mantua Virgilio gaudet, Verona Catullo,
Pelignæ gentis gloria dicor ego.
Quem sua libertas ad honesta coegerat arma:
Quum timuit socias anxia Roma manus.
Atque aliquis spectans hospes Sulmonis aquosi
Mœnia: qua campi jugera pauca tenent:
Quæ tantum, dicet, potuisti ferre poetam;
Quantulacunque estis vos, ego magna voco.*

*Pratula.
Populum.*

Episcopum habet, qui Valvensis dicitur, quod Sulmonensis ager cum parte quoque vicinorum Valva nominetur. Nobiles ibi sunt familiæ, non paucæ: quæ vulgo; Amone, d' Aristotile, de Canibus, de Capitè, Capugrati, Columbino, de Corbo, de Martino, de Matteis, Meliorati, Merlino, Quadraro, de Ranaldo, Russo, Sardo; de Sanita, de lo Tinto, & alia. Iuxta flumen quod Sulmone provolvitur, oppidum est Pratula. Sequitur aliud Populum, oppidum per honestum, prope quod Aternus ligneo ponte transitur: ubi arx utramque fluminis ripam supra modum munit. Ibidem pons fuisse videtur tribus à Corfinio p. m. de quo Cæsar libro i bell. civil. cujusque mentio apud Lucanum libro ii. Incendi per planiciem tribus à Populo p. m. occurunt veteris Corfinii vestigia, quæ nunc Campi de S. Pelino. Scribit ad Orte-

Italia.

lium Celsus Cittadinus, Corfinii nihil hodie remanere, quam vicum cum ecclesia & paucis domibus, vulgoque appellari S. Petino. Ingentium ædificiorum ruinas passim ibi cerni, addit Leander. A populo dein, si Majellam versus pergas, Toccum, Cantalupum, Lucas, Turris, Caramanicum, Arx Morisi, Cusanum. Edito in colle ab mari vii p. m. urbs est Archiepiscopal, quæ vulgo Chieti, vel Civita di Chieti, olim Teatea. Vrbem hanc à Pipino Caroli Magni patre evergam legimus, quod rebus Langbardicis perpetuo studiisset; restauratam vero postea adeo Normannis ob amoenitatem loci placuisse, ut sedem hic potissimum collocarent.

Vestini.

Vestini confinales signare solent Geographi ex Ptolemæi tabulis aliisque scriptoribus à septentrione Pelignos, ab ortu Samnites specialius sumtos; qua meridies est, Campaniæ Latiique populos; qua occidens, Præcutinos, Marfos, & Sabinos. Fecit autem, ut semel hoc dicam, eorum vicinitas, ut loca, quæ Vestinorum, ab auctoribus nunc Sabinis, nunc Campanis, nunc aliis adscribantur; quemadmodum patet in Amiterno, Pinna, Angelo: & hinc Vestinorum designatio nonnullius esse solet difficultatis. Fuit apud eos olim Amiternum, nunc maximarum ædium ruinis horridus locus. Hinc Amiterni Plinio, sic dicti, quod circum Aternum fluviem habitarent. A Sp. Consule quondam expugnatam, cæsis Samnitum c i c i c i c i c c c , captisque c i c i c i c i c i c c c x c , auctor est Livius lib. x: qui & Amiternos cum Umbbris, Nursinis & Reatinis, L. Scipioni in Africam ituro militaria suppeditasse auxilia commemorat. Ortus suo nobilitarunt cum alii, tum Sallustius Crispus & Victorinus, martyr sub Nerone, urbis Episcopus. Amiternum agrum ejusque Napolis celebrat Martialis in Apophoretis:

Nos Amiternus ager felicibus educat hortis:

Nursinas poteris parcus esse rapas.

Quinto ab Amiterni ruderibus lapide, alto in monte jacet Episcopalis urbs Aquila, nunc hujus tractus caput, ab Sulmone xxx p. m. versus Apenninum sita. Natam volunt ex Amiterni ruinis & Forconii, quod p. m. viii hinc aberat. altero latere contra Amiternum, versus Piscariam amnem, qui locus nunc quoque magna operum fundamenta ex lapide quadrato habet, appellatur Forconum. Condidisse autem perhibent Aquilam Langbardos; Karolum inde Martellum, vel, ut alius placet, Fridericum II Imperatorem mœnibus cinxisse, munisseque; colonis civium jure, & civitati Aquila nomine assignato. Ea autem brevi maximis incrementis ita auxit, ut civitatum reliquarum principatum in hac regione facile nunc obtineat. Ab Ludovico Montorio Comite aliquamdiu fuit possessa sub auspiciis Ferrandi Aragonum regis. Hodie in ditione est Philippi Regis Hispaniarum. De ejus conditione, primordio, nominis

F f f f ratione,